

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **Z. U.**, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 2 T 123/2010, na neverejnom zasadnutí 17. septembra 2013 v Bratislave o dovolaní obvineného **Z. U.** proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 29. marca 2012, sp. zn. 6 To 15/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **Z. U.** **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 1. decembra 2010, sp. zn. 2 T 123/2010, bol obvinený **Z. U.** uznaný za vinného zo zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 30. decembra 2009 v čase okolo 22,30 hod. na D. ulici v Š., okres D., po predchádzajúcej dohode spoločne s ods. **K. S.** si u spoločnosti T.-Z. H. telefonicky objednali zakúpenie a dovoz cigariet zn. LM na adresu D. ulica č. X., Š., pred príchodom taxíku sa obž. **Z. U.** schoval v kríkoch, odkiaľ sledoval miesto činu, po príchode vozidla taxislužby vedeného pošk. **M. E.** pristúpil ods. **K. S.** k vozidlu a od pošk. **M. E.** zobral cigarety, následne obž. **Z. U.** z kríkov zakričal, aby mu za cigarety neplatil a aby mu zobral i tržbu, na čo ods. **K. S.** poš. **M. E.** odopol cez otvorené dvere bezpečnostný pás, priložil mu ku krku lovecký nôž o dĺžke čepele 7 cm v celkovej dĺžke 18 cm a prikázal mu, aby odovzdal tržbu, čo poškodený zo strachu poslúchol a odovzdal mu celodennú tržbu vo výške 80,-€, ods. **K. S.** mu následne zobral aj tri mobilné telefóny v celkovej hodnote 125,-€ podľa odborného vyjadrenia, čím

spôsobili vlastníkovi spoločnosti T.-Z. H. - pošk. Z. H. škodu vo výške 175,-€ a vodičovi vozidla taxislužby - pošk. M. E. škodu vo výške 30,-€.

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. j/ a 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený pre výkon tohto trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený Z. U. v zákonnej lehote odvolanie, ktoré Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením z 29. marca 2012, sp. zn. 6To/15/2011, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Trnave podal obvinený Z. U. dovolanie z dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom a druhý, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Vo vzťahu k prvému z uplatnených dovolacích dôvodov argumentoval, že jeho obhajobu spočívajúcu v popieraní spáchania žalovaného činu okrem samotného poškodeného M. E. potvrdzujú aj ďalší svedkovia, ktorí neboli vypočutí okresným súdom. V štádiu odvolacieho konania predložil krajskému súdu čestné prehlásenie – vlastná výpoveď L. H., potvrdzujúce, že žalovaný skutok bol spáchaný výlučne bývalým spoluobvineným K. S., no odvolací súd tento nový, skôr nežnámy dôkaz, ktorý by s najväčšou pravdepodobnosťou znamenal zmenu rozhodnutia v jeho prospech nijako nehodnotil a ani neodôvodnil prečo neodmietol jeho vykonanie. Týmto postupom došlo k porušeniu jeho ústavného práva na spravodlivý proces a na obhajobu. Okrem spomenutého svedka L. H. je novým dôkazom neznámym aj krajskému súdu k dovolaniu pripojená výpoveď svedka M. N. (v podobe čestného prehlásenia), výsluchom ktorého je taktiež potrebné doplniť dokazovanie.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. umožňujúci použitie výslovne právnych námietok buď vo vzťahu k právnomu posúdeniu zisteného skutku

alebo čo sa týka nesprávnej aplikácie iného hmotnoprávneho ustanovenia, podané dovolanie námietky tohto druhu neuvádza.

Posudzujúc podané dovolanie podľa jeho obsahu, dovolateľ uplatnil aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., keď argumentuje, že na zvýraznenie jeho viny bol použitý aj dôkaz získaný nezákonne a to takmer plná krabička cigariet LM, ktorú na žiadosť policajtov vyložil z vrečka bez toho, aby tomuto úkonu predchádzalo poučenie z ich strany. Názor o nepoužiteľnosti takého dôkazu oprel o uznesenie Generálneho prokurátora SR z 10. októbra 2011, sp. zn. IV Pz 127/11-9, ktoré má riešiť identickú situáciu ako v jeho prípade.

Napokon obvinený Z. U. namietal nezákonnosť rozhodovania o jeho väzbe v predmetnej veci spočívajúci v tom, že ten istý súd, ktorý ho prepustil z väzby, ho na základe sťažnosti prokurátora vo väzbe ponechal, hoci o spomenutom riadnom opravnom prostriedku mal rozhodnúť príslušný krajský súd.

Obvinený Z. U. z uvedených dôvodov navrhol po vykonaní verejného zasadnutia vysloviť podľa § 386 Tr. por. rozsudkom porušenie jeho práva na spravodlivý proces a na obhajobu v ustanoveniach § 2 ods. 10, 11, a 12 a § 72 ods. 2 Tr. por. bez uvedenia ďalšieho postupu dovolacieho súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou podľa (§ 369 ods. 2 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.) po tom, ako využila svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 Tr. por.), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por., ale súčasne aj to, že dovolanie obvineného Z. U. je treba odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže nie sú splnené dôvody dovolania.

Predovšetkým treba uviesť, že celkom mimo uplatnených dovolacích dôvodov stoja námietky obvineného proti tvrdenému nezákonnému rozhodovaniu o jeho väzbe v predmetnej veci. Na dovolanie obvineného je vylúčené preskúmať zákonnosť rozhodnutia o väzbe a uvedený typ rozhodnutia sa môže stať predmetom prieskumnej činnosti dovolacieho súdu

len vtedy, ak proti rozhodnutiu o väzbe podá dovolanie minister spravodlivosti (§ 371 ods. 2 Tr. por.).

Vecne nepodložené je tvrdenie dovolateľa, že súdy nižších stupňov opreli svoje rozhodnutie o dôkaz, ktorý nebol zabezpečený zákonným spôsobom. Skutočnosť, že obvinený pri svojom zadržaní vyložil z vrečka takmer plnú krabičku cigariet neslúžila ako jeden z dôkazov pre uznanie viny obvineného. Okruh usvedčujúcich dôkazov je v odôvodnení rozsudku okresného súdu na strane 3, odsek 4, uvedený taxatívne. Podľa tam uvedených dôvodov bol obvinený Z. U. jednoznačne usvedčovaný už odsúdeným K. S. ako aj vypočutými svedkami M. E., Z. H., A. N. a Z. F.. Túto argumentáciu si v plnom rozsahu osvojil aj krajský súd (viď stranu 3, odsek 4, uznesenia krajského súd).

K porušeniu práva obvineného na obhajobu a spravodlivý proces a k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nedošlo tým, že odvolací súd nedoplnil dokazovanie výsluchom označeného svedka – L. H., resp. že tento nezrušil prvostupňový rozsudok a vec nevrátil okresnému súdu s pokynom doplniť dokazovanie výsluchom označenej osoby v procesnej pozícii svedka. Aj keď to krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia výslovne neuviedol, zamietnutím odvolania obvineného ako nedôvodného podľa § 319 Tr. por. dal najavo, že skutkový stav bol riadne zistený a že ďalšie dôkazy nie je potrebné vykonať. Na rozdiel od súdu prvého stupňa o odmietnutí vykonania ďalších dôkazov odvolací súd nerozhoduje osobitým uznesením. Zistenie pochybnosti o správnosti skutkového stavu a nutnosti doplnenia dokazovania pred prvostupňovým súdom sa prejaví vo forme rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý v takom prípade po zrušení rozsudku vec podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vráti súdu prvého stupňa, keďže nejde o vykonanie dokazovania, ktoré by mohol doplniť odvolací súd a sám vo veci rozhodnúť, lebo by tak vytváral nový skutkový stav, ktorý v rozsudku súdu prvého stupňa nebol riadne zistený.

Za porušenie práva na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. pri uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu urobený v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.,

odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (viď aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 Tdo 45/2009 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 7/2011).

Už vôbec neprichádza do úvahy naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. tým, že až v rámci dovolacieho konania, teda po právoplatnom skončení pôvodného trestného stíhania sa mal objaviť ďalší svedok, ktorého výpoveď by mohla mať vplyv na rozhodnutie o vine. Z tohto hľadiska ide o skutočnosť uplatniteľnú v konaní o inom mimoriadnom opravnom prostriedku a síce v obnove konania.

Napokon čo sa týka dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., obvinený ako už bolo skôruvedené neuplatnil žiadne právne námietky, výlučne ktoré tento dovolací dôvod pripúšťa, jeho dovolanie len formálne na tento dovolací dôvod poukazuje, ale vecne uplatnené námietky stoja mimo tohto dovolacieho dôvodu.

Vzhľadom na uvedené zistenia musel najvyšší súd dovolanie obvineného Z. U. odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. pre nesplnenie dôvodov dovolania, ktoré obvinený uplatnil.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. septembra 2013

JUDr. Peter Krajčovič, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Libuša Jánošíková